

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó irodájában (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidéköl pedig a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyiltéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közve-títő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentlenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak

Önálló hadsereg.

Debreczen, febr. 17.

A kormánypárti képviselő uraknak igen furcsa logikájuk van. Jogosnak ismerik el a nemzet minden aspirációját, sőt azt mondják, hogy ezen aspirációk megvalósítása képezi Magyarország politikai törekvéseinek végcélját, de azután elő állanak a czélszerűséggel, mely azt követeli tőlünk, hogy ezen aspirációk megvalósítását most még ne nagyon sürgessük, mert különben fejjele-mennénk a falnak.

Igy vannak az önálló magyar hadsereg kérdésével is. Azt mondják, hogy teljes jogunk van az önálló magyar hadsereg felállításához, de nem lehet egyszerre megbolygatni a közös hadsereg intézményét, hanem arra kell törekednünk, hogy minél több magyar ifju jusszon be a közös hadsereg tiszti-karába, hogyha elérkezik az önálló magyar hadsereg felállításának ideje, legyen honnan venni a tisztikart.

Kőrössy Sándor ur, ki dörgő hangon hirdeti a közös-ügyes evangéliumot, szintén ilyesfélét prédikált tegnapelőtt. Hiszen első pillanatra jónak is látszik az a fokról-fokra való haladás theóriája, de a gyakorlati kivitelben, fájdalom, mindég a mi kárunkkal járt!

Ott van rá az élő példa: a honvédség. Ezt azért állítottak fel, hogy magvát képezze a jövőben felállítandó önálló magyar hadseregnek. A nemzet örömmel áldozott rá, mert elhitették vele, hogy fokról-fokra fogják fejleszteni a honvédséget, úgy hogy az kinövi magát önálló magyar hadsereggé.

És mi történt? Addig fejlesztették a honvédséget, hogy abból önálló magyar hadsereg nem fejlődött, hanem beolvastatott a közös hadseregbe, kiegészítő részére tételvén an ak. Ma már a honvédség és a közös hadsereg közt — a vezényleti nyelvet kivéve — semmi különbség nincs. S a mint beloptak a honvédségbe a fekete-sárga zászlót, ép úgy be fogják lopni a német nyelvet is. Ilyen az a mi fokról-fokra való haladásunk, melynek egyik legbuzgóbb apostola Kőrössy Sándor ur!

De hát azt mondja Kőrössy Sándor ur, hogy a közös hadsereget dedelgetrünk kell, mert nemcsak Ausztriának van szüksége Magyarországra, hanem Magyarországnak még nagyobb szüksége van Ausztriára s ennek bebizonyításul nem tudott egyebet fölhozni a muszka rémnél.

Az arczul ütött magyar történet és a meggyalázott nemzeti öntudat nevében a leghatározottabban tiltakozunk az ilyen

veszedelmes tanok ellen, mint a minőket Kőrössy Sándor ur hirdet. Mert az a nemzet, mely bevallja, hogy önmagában képtelen föntallani, képtelen magát megvédeni, s hogy magát föntarthassa a szomszéd segélyére szorul: egyszer s mindenkorra mondjon le arról, hogy mint külön ország szerep ljen az európai államok között, hanem dobja magát egészen a hatalmasabb szomszéd karjaiba, ruházza át arra teljesen a védelem és létfentartás gondjait.

Ide vezet Kőrössy Sándor urnak és hasonszörű társainak mély politikai bölcsessége!

De meg a Kőrössy Sándor ur s társai által felállított veszedelmes tan nem egyéb, mint a történelem meghamisítása. Hiszen a magyar történelemből nagyon jól tudjuk azt, hogy minket Ausztria soha meg nem védett, sőt mindazon szerencsétlenségeket, melyek 3 század alatt sújtottak minket, egyenesen az Ausztriával való szomszédi viszonyunk köszönhetjük!

A török sohasem lett volna urra Magyarországon felett, ha Ausztria a zavarosban halászni nem akart volna. Sajnos, azon őseink, kik a nemzeti királlyal (Zápolya) szemben más, idegen uralkodót választottak, nem voltak elég óvatosak s oda fordultak segélyért, honnan romlás következett reánk. Ausztria

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Visszaemlékezések.

— Egy volt vörössapkástól. —

XXXIV.

Hogy bántak el a veressapkások az ellenféllel?

Kruzsicán, egy rácz faluban történt, hogy midőn az ellenséget a faluból kiűztük, midőn már az egész falu lángban állott, egy szegény asszony egy kis tekenőben parányi gyermekét magával czipelve, menekülni akart a lángok közül, s épen azon helyre vetődött, hol szakaszommal voltam.

Amint kisírt szemmel reánk bukkant s megpillantott bennünket, halálos félelem szállotta meg, mert bizonyosan arra gondolt, hogy most már ártatlan gyermekével együtt a halál fia lesz. Összerezcent, magánkívül lett annyira, hogy még csak szólani sem tudott.

Magunkhoz vettük, biztattuk, bátorítottuk, igen, de az Isten teremette abból a sok szép bátoritásból, biztosításból egy hangot sem érzett. Zsebembe nyultam, egy pár darab ezüst pénzt a kis gyerek mellé a tekenőbe tettem

mit látva embereim, ők is követték példámat, kiveztük az érhető veszedelemből a blztoz helyre s ott szabadra bocsájtottuk.

Ekkor már ő beszélt, nem mi, s ezt meg mi nem értettük, csak gondoltuk, hogy nem átkoz bennünket.

Hej pedig be sok kegyetlenséget elkövettek a rácok azokon, kiket elesíthettek.

Hány magyart találtunk, kik derékig a földbe voltak ásva, kik közül némelyeket így, másokat pedig úgy vesztettek el, hogy hasonló módon beasva a földbe, nádat tettek reá, s azt meggyujva ott hagyták.

Az ilyen kegyetlenségek látása indított aztán bennünket arra, hogy többen töltenytáskánk kis fiókjában arzenikumot tartottunk oly végből, hogy ha eltalálnak fogni, bekapjuk, de nem engedjük magunkat hasonló módon kinoztatni.

Tábor-helyeiken, lett légyen a legkisebb is, hosszú karókat szurtak le s annak felső végére egy-egy levágott fejet huztak, a mi természetesen nem az ő emberöké, hanem az elfogott magyaroké volt; és ezt a veressapkások, kiknek minduntalan és pedig sokkal nagyobb alkalmuk lehetett volna, soha nem utá-

nozták, sőt az elfogottakat még utraváló élelemmel is ellátva szabadon, minden bántódás nélkül eleresztették, azt követelvén tőlök csupán, hogy becsületszavukra fogadják fel, hogy többé a magyarok ellen fegyvert nem fognak.

Kivételt képezett az, ki a harcztéren az utolsó perczen sem adta meg magát, s hogy az ilyenek másként kellett elbánni, az nagyon természetes. Példát hozok fel, a mi valósággal megtörtént.

Páncsova felé igyekeztünk, egy rácz falu közelében a falutól kissé távol eső szárazmalom alatt ellenségre találtunk, meglehetősen erős tüzeléssel fogadtak bennünket, mit mi, egy szakasz viszonzva, s csatár-lánczba bontakozva felejük tartottunk. Látva, hogy lehetetlen lesz magokat ott megtartani, szépen oszladozni kezdettek, azaz megfutottak, de ott maradt egy szeműveges már nem fiatal, valóságos szerb, ki nem gondolva az őt szépen ott hagyó ráczokkal, a földbe szurt handzsárjára tett igen hosszú és vékony valóságos török fegyveréből addig lövöldözött közénk, míg csaknem egész közelébe értünk.

Ezt a vitézt, ezt a valóságos szerbet, elevenen akartuk kézre keríteni. Nem lehe-

ügyesen fölhasználta a kedvező alkalmat, — a nemzet pártoskodását s rátette a kezét mindarra, a mire rá tehetett. Magyarország darabokra szakadt. Ez volt Magyarországnak legszerencsétlenebb kora — s kinek köszönhetjük mindezen szenvedéseket?

A kapzsi osztrák szomszédnak, melynek most védő szárnyai alá szeretnék helyezni hazánkat a mamelukok! — Midőn aztán a török hatalom megtört, az osztrák sokkal nagyobb mérvben dulta hazánkat, mint a hogy a török dulta volt. — Az osztrák nemcsak nemzeti, de lelkiismereti szabadságunkat is megtámadta, vallásunkért is üldözött a mit a pogány török nem tett. Ezek mind olyan történeti tények, melyeket még olyan nagy tudós sem tud megtagadni, mint Körössy Sándor ur. Honnan meri tehát azt állítani, hogy nekünk Ausztriára szükségünk van, mikor a történet világosan bebizonyítja, hogy e szomszéd-ság nekünk csak kárunkra vált?!

Ha Ausztria a multban valami nagy fegyvertényeket vitt volna végbe, akkor talán még lehetne azt mondani, hogy igyekeznünk kell vele a véderőt közösen szervezni. De hát az osztrák vitézségről hallgat az irás, sőt éppen azt olvassuk, hogy Ausztriát csaknem mindenütt megverték. Ha tehát vele szövetezkünk: együtt fognak bennünket megverni!

Mi, ha önállóságunkat visszavivjuk s ha felállítjuk az önálló magyar hadsereget, nem fogunk követni nagy hatalmi, hódító politikát, hanem erőinket hazánk belső gyarapítására fordítjuk. Határainkat csekély áldozattal úgy meg lehet erősíteni, hogy ide külső ellenség be nem tör. Ha betör is, az egész nemzetet találja magával szemben, magyar zászló, magyar vezényszó alatt, — attól a muszka rémtől tehát nem ijedünk meg.

Az a nemzet, mely nem önmagában keresi az erőt, hanem a szomszédban: elveszett. Ismételve tiltkozunk tehát Körössy Sándor urnak veszedelmes tana ellen, melyet csak tévedésnek tudunk be, mert különben más szóval kellene illelnünk!

tett, mert mikor már annyira mentünk, hogy fogni kellett volna, beretva éles handszárjával annyira vagdalódzott hogy csak is szuronydöfással lehetett ártalmatlanná tenni. A mi bizony kioltotta életét, mert három szurony is keresztül ment egyszerre rajta.

Hát az ilyen vitézzel nem bánhatott el a veres-sapkás másképen, magáról tudva azt, hogy a vitéz katonának szégyen a pardon, — inkább meghalni, mint kegyelmet rimázkodni.

Az igazat meg kell adni, hogy fehértemplomi csatározásaink alatt több ízben tapasztaltuk, hogy a szerbek között igen sok bátor és vakmerő katonára akadunk, kik a legutolsó percig a legnagyobb vitézséggel harcoltak, úgy, hogy midőn az alvideket ott hagytuk s az osztrák hadsereg ellen indítottunk, egy kissé megszeppentünk, mert szentül hittük, hogy azok mint rendes, kitanított katonák mind egytől-egyig bátrabbak és vitézebbek lesznek a ráczoknál.

Czibakházánál történt az osztrákokkal az első összeütközés, mi reánk nézve pompásan végződött, s attól fogva nem is akadt halandó, ki a veressapkások előtt megállhatott s a küzdelmet minden csatánál győzelem követte.

Kapros Gábor.

— Ábrányi Emil és Bismarck.

A Bismarck-interview meg nem történte miatt tudvalevőleg sok bántódásnak volt kitéve Ábrányi Emil. A »Pester Lloyd« most Veronából névtelen levelet kapott, melynek írója azt állítja, hogy ő volt az, aki lépésre vitte Ábrányit, még pedig azért, mert bosszút akart állani rajta, a mért nagy német-gyűlölő. Az a levél, melyet Ábrányi Emil Bismarckhoz intézett, az ő kezébe került s ő felelt Bismarck Vilmos nevében Ábrányinak, hogy a herceg elfogadja. Ábrányi el is ment Schönhausenbe, de azalatt, míg ő a kertben este egyegyed 9 órakor egy valakivel beszélt, a kit Bismarck hercegnek tartott (aki nagyon hasonlít úgy arczra mint termetre a volt kancellárhoz), Bismarck benn a kastélyban nyugodtan vacsorált, nem is sejtve, hogy most valaki az ő nevében fogadja Ábrányit. Ez zavarában nem is igen nézte meg a másik urat, a ki őt szivarral is megkínálta, a ki nem volt más, mint a névtelen levél írója, a kit Ábrányi Emil Bismarck Herbertnek gondolt. Természetes, hogy Ábrányi Emil meg volt győződve arról, hogy magával Bismarckal beszélt, mivel az illető, a ki Bismarck alakjában jelent meg, ugyanolyan erős kifejezésekkel élt, mint a volt kancellár szokott. Az is természetes, hogy Bismarck herceg, mikor kérdést intéztek hozzá, egész bátran czáfolhatta meg azt, hogy Ábrányit nem fogadta, mert tényleg nem látta őt és nem is beszélt vele. A névtelen levél írója így fejezi be sorait: »Most beteg vagyok s ha, remélem is, hogy meggyógyulok, kérdés, visszanyerem-e teljes egészségemet? Jöhet idő, a mikor személyes elégtételt adhatok Ábrányi urnak cselekedetemért s a mikor abban a helyzetben leszek, nem fog hiányozni bátorságom, hogy megadjam neki az elégtételt, melyet tőlem követelni fog. Addig kérem Ábrányi urat, ne kutassa kiletemet, mert az úgy is hiába való lenne. A levél nem az én kezem írása.« — Az itt ismertetett levélre vonatkozólag Ábrányi Emil egy Falk Miksa országgyűlési képviselőhöz intézett levélben kijelenti, hogy az abban foglaltakat bármily meglepők legyenek is azok, valókul fogadja el.

— **Püspökség Budapesten.** A főváros törvényhatósága még decemberi közgyűlésén kimondotta, hogy az állam, az egyház és a főváros érdekében szükségesnek tartja, hogy Budapesten egy róm. kat. püspöki helynökség és székeskáptalan szerveztessék. Előkészítő bizottságot is küldött ki a közgyűlés Rath Károly főpolgármester elnöklété alatt,

azzal az utasítással, hogy a kultuszminiszterhez és a hercegprímáshoz intézendő feliratokat készítse el s terjessze a közgyűlés elé. A budapesti püspökség felállítása a hercegprímás váratlan halála által egészen más fordulatot vett s a viszonyok változásával számolt is a bizottság, mikor határozatát meghozta. — A bizottság ugyanis azt határozta, hogy Budapest főváros törvényhatósága intézzen felterjesztést a kormányhoz, hogy Magyarország hercegprímásának székhelye ezután Budapest főváros legyen. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy a hercegprímás időnkint Esztergomban is székelhessen. Ugyanily felterjesztést intézzen a főváros a kultuszminiszterhez is.

Orosz földmívelési miniszterium.

Oroszországnak nem volt idáig külön földmívelési miniszteriuma, hanem a földművelést érdeklő ügyek részint a pénzügyhez, részint a birodalmi uradalmak igazgatóságához, részint a belügyhöz voltak beosztva, a mezőgazdasági nagy hátrányára. Ez előtt mintegy két évvel mozgalom indult meg, hogy külön földmívelési miniszterium létesítését sürgessék. A dolog azonban nem ment oly gyorsan s csak tavaly az év végén került az ügy az orosz birodalmi tanács elé. Minthogy politikai veszélyt nem lát a kormány a külön földmívelési miniszterium felállításában, valószínű, hogy ez létre is fog jönni s az orosz gazdák már reménykedve várják, hogy a czár maholnap ki fogja bocsátani a külön földmívelési miniszterium felállításáról szóló — ukázt.

BELFÖLD.

Az első ítélet. Komárom szab. kir.

város közönségehez leérkezett az első ítélet, melyet elkeresztelési ügyben a belügyminiszterium mint III. fokú bírói hatóság hozott. E szerint a város tanácsának 1890. július 7-én kelt ítéletét, mely szerint Molnár János komáromi róm. kath. apát-plebános egy év. re gyermek illetékelen megkereszteléséért 50 fr. s ennek behajthatatlansága esetén 5 napi elzárással büntették, a miniszter helyett Lukács György államtitkár jóváhagyja. Érdekes, hogy ennek az ítéletnek a meghozatala végett keresetfeleltesendők gondolkodásra volt szükségük a belügyminiszterium jogtudósainak.

A büntető törvénykönyv jubileuma. A büntető kodex tíz éves jubileuma alkalmából Csemegi Károly kuriai tanácselnököt, a kodex szerzőjét, vasárnap délben jogász tisztelőinek szűkebb köre diszes irókészlettel lepte meg.

„A ki mer, nem mindig nyer.“

— Igaz történet. —

Írta: **Csongor Károly.**

»Servus Belám!«

»Servus Muki!«

»Hogy vagy? Beh rég' nem láttalak! Már van egy hónapja, hogy nem voltál a casinóban. Hol az örögdöge bujkálsz?«

»Jaj barátom, nem érek én most rá a casinóba járnai, tudod, nappal el vagyok foglalva, az estéket pedig nála töltöm.«

»Nála! Ki az a »nála!« Talán bizony menyasszonyod van? Igen? Na nézze meg az ember! S nekünk nem is szóltál?! Miéle ember vagy te, hogy még ezt is el tudod titkolni barátaid előtt? Hisz legelső teendő az lett volna. . . .«

»Kikürtölni a világba, hogy véglegény vagyok; hogy: »leányok, réam már ne számítsatok.« Tudom, nagyon jól tudom, de mikor nem tehetem. Miért? Majd el mondom később. Hát neked mi a bajod? Olyan savanyu ábrázatod van, mint a bankároknak volt a »nagy kresch« után.«

»Nem esoda pajtás — szorítanak a hitelezők. Már pisztolyt is vettem, este föbe lövöm magamat, csak még a mai premiért nézem meg.

Muszáj pajtás, nincs más menekülés. Annyi az adósságom, mint a hajam szála, s nem tudom, miből fizessem ki.«

»Ez nagyon rossz hasonlat volt, mert a hajad«

»Jó, jó, csak tréfálj velem, könnyű neked Volnál csak az én helyzetemben, tudom más hangon füttyölnél te is. Nem ad már se Kohn, se Fohn, pedig a jövő héten egy tízezer forintot váltom jár le. Ej ne is beszéljünk tovább erről, mert még megbolondulok a sok gondolkozásban. Hej! tudnék csak egy olyan leányt, kinek százezer forint hozománya van, elvenném, ha olyan vén is, mint a nagyanyám!«

»Elvenné? Szavadra mondd?«

»El én pajtás!«

Hogy«

»Kicsoda? . . . Hol van? . . . Vezess oda, de még ma . . . most . . . ebben a perczben.«

»Csak lassan barátom, nem kell türelmetlenkedni. Elég korán fogod még megismerkedni. De hallottad, a jövő héten jár le egy váltóm, addig nyélbe kell ütni a dolgot.«

»Ne busulj, meg lesz. Akár holnap is elveheted. Hanem hopp megállj, van egy tervem«

A székelyföldi kivándorlás megakadályozása céljából a földművelési miniszter figyelemreméltó rendszabály alkalmazását határozta el, amelynek előreláthatólag meglesznek az üdvös következményei. Székelyföldi munkásokat szándékozik ugyanis alkalmazni erdőmunkáknál a szorosabb értelemben vett magyarországi kincstári erdőkben. Egyelőre háromszáz székely munkást alkalmaz a miniszter a kincstári erdőkben, ha azonban a kísérlet bevalik, nagyobb arányban fogják felhasználni a székely munkaerőt. Ez a helyes terv remélhetőleg csökkenti fogja a székelységnek Romániába való kivándorlását.

A konzuláris bíráskodás. Az országgyűlési mérsékelt ellenzéki párt vasárnap este tartott értekezletén a konzuláris bíráskodásról szóló törvényjavaslatot tárgyalta. Veszter Imre behatóan ismertette a törvényjavaslat rendelkezéseit, mire Apponyi Albert gróf szólalt fel s feszült figyelemmel hallgatott fejtegetései után az értekezlet egyhangulag a törvényjavaslat elvetését határozta el.

Képviselő választás. A kiszuca-új hely-várainai választó kerületben a tegnapi végben ment választásnál, Udránszky Peter, a kormány párt jelöltje, egyhangulag országgyűlési képviselővé választott.

KÜLFÖLD.

Az irek viszálja. Az anti-pannellita képviselők elhatározták, hogy egy ir nemzeti szövetséget alakítanak, egyszersmind az ir mozgalmak vezetésével külön bizottságot bíztak meg. Az új tervezet semmiféle viszonyban sem fog állni a nemzeti ligával.

Az új olasz kormány ragaszkodni fog a hármas szövetséghez. Rudini olasz miniszterelnök ugyanis Bécsbe és Berlinbe küldött bizalmas sürgönyében biztosítja az illető külügyi hivatalokat, hogy Olaszország az új kabinet alatt is pontosan teljesíti a szövetségi szerződésből kifolyó kötelezettségeit.

A chilei forradalom. A fölkelő chilei hajóraj Bisagua városát összebombázta és hamuvá égette. Több hadihajójuk elvesztése miatt s az elnökhöz hű flotta közeledésére a felkelők felhagytak Valparaiso ostromzárásával.

Az osztrák választások. Valamennyi állami hivatalnok rendeletet kapott a kormánytól, melyben szigorúan megtiltják nekik az antiszemita választási mozgalmakban való részvételt.

A Németországgal kötendő kereskedelmi szerződés tárgyában a tanácskozások ismét megkezdettek és gyorsan folynak. A szerződés, — mint Bécsből jelentik. — valószínűleg még a nyári szünet előtt a törvényhozó testületek elé lesz terjeszthető.

Crispi mint ügyvéd. Rebesgették Crispi lemondása után, hogy az egykori miniszterelnök meg fogja nyitni újabb ügyvédi irodáját, mely jövedelmi forrása volt akkor, a mikor még nem állott Olaszország kormánya élén. Ez a hír most valónak bizonyul: Crispi már ki is bocsátotta az irodája megnyitására szóló értesítést. Az ügyvédi gyakorlatot elég szép sikerrel kezdi meg. A legnagyobb olasz gőzhajózási társaságok egyike, a Societa di Navigazione Generale Italiana, az első hír halatára jogtanácsosává választotta Crispi, 50,000 lira évi tiszteletdíjjal. Crispi elhatározásának legfőbb magyarázata az, hogy Olaszországban a miniszterek nem kapnak nyugdíjat.

Bismarck becsületbíró előtt. Most, midőn Vilmos császárnak a Caprivi-ban-ketten Bismarck herczegről tett nyilatkozatát közzölték a lapok, igen különösen hangzik a Hamburger Nachrichten az a nyilatkozata, hogy *Bismarck nem fél még az államügyészséggel való fenyegetéstől sem* és véleményét mindenkor meg fogja tudni védelmezni. Az államügyészségre egyelőre senki sem gondol, de az az eshetőség bekövetkezhetik, hogy Bismarckot, mint tabornokot egy katonai becsületbíró-ság kérdőre fogja vonni.

Sherman tábornok, az észak-amerikai unió volt főhadparancsnoka, elhunyt. Vitéz katona volt, kinek fegyvertényei közt legnevezetesebbek Atlanta bevétel és Johstonnal vívott csatái, kit seregevel együtt megadásra kényszerített.

A koldus-ügy.

Debreczen, febr. 17.

(D) A diplomáciai fondorkodások átragadtak a társadalomra is. A kormányok keveset törődnek társadalmi kérdésekkel, a külügyi és belügyi politikával táplálkoznak, és a nagy közönség is ilyen táplálék után kapkod.

A világ egyensúlya, a népek meghódítása, egyes országok megszállása és elfoglalása az egyedül üdvözítő dogmája ma is a diplomáciának és a népek politikájának. Hogy a hatóságok miként oldják meg az égető társadalmi kérdéseket, ez tizedrendű dolog.

Az idők kedvező jeleül tekinthetjük, hogy újabban némi fordulat állott be, és a népek

szelid nyomása következtében kénytelenek a kormányok egy parányit a társadalommal is foglalkozni. Megeshetik tehát, hogy maholnap a törvényhozás a koldus-üggyel is elbánik, mert ez nem magán, hanem közügy, mert belevág a közérkölesi és rendőri vitális érdekekbe.

Bennünket közelebbről a debreczeni viszonyok érdekelnek, és azon kérdést vetjük fel, vajjon Debreczenben helyesen, vagy helytelenül oldották-e meg ezen kérdés? Sehogysem oldott meg.

Hetenként egyszer megindul minálunk a koldusok raja, ellepi a nyílt üzleteket, megzavarván a békés munkálkodást, bejárja a magán lakásokat, könyörületet híván fel boldogboldogtalant, méltó és méltatlan egyaránt.

A társadalom nem nézheti közömbösen, hogy a munkaképtelen kénytelen egyuttal a koldustársisznyát nyakába venni, valamint azt sem, hogy a munkaképes dolog kerülő a fennálló rendszer szerint holta napjáig kizsákmányolja a munkálkodó polgárokat, és nemcsak holt tőkéül szolgál a társadalomnak, hanem megcsönkítja a könyörület fillereit, melyeket az igazi szegényeknek szántunk.

A koldulás megtűrése a mily igazságtalanságot hirdet, annyira megszegényítő a társadalomra. Igazságtalan, mert a társadalom terhet rak minden tagjának vállára, mikor pedig hasznavehetetlen lett, akkor kidobja az utca sarába; megszegényítő, mert a valódi szegényt rászoritja a naplopók és csirkefogók mesterségére.

A tisztességes társadalom mindenkor gondoskodott a maga tisztességes rokkantjairól, avagy csak a hadseregeknek van joguk ilyen tisztességre? A polgári osztály tagjai csak páriák?

Századokkal ezelőtt tisztességesebben gondoskodott Debreczen a maga rokkantjairól, mint manapság, akkor a nyilvános koldulást nem ösmerte, de nem is tűrte, hanem befogadta a munka- és keresetképteleneket a szegények házába, az ugynevezett ispotályba.

De a mostani előjáróság nem gondolkozik így. Fellelkesül, mikor egy-egy választás felrzza aléltságából, tehetetlenségéből, koston-tanyát üt a székházakban, de ilyen bagatell ügygyel nem bibelődik.

Az egyes vallásfelekezetek, a város közreműködésével együtt, a helybeli munka- és keresetképteleneknek csak felét tudják elhelyezni és ellátni, a többiek a lakosság könyörületességéből, házról-házra való koldulással tengetik életüket.

Ha azok kénytelenek koldulni, kik öreg-ség és betegség folytán keresetképtelenek, akkor a község vet a méltányosság és az emberbaráti szeretet ellen; ellenben ha csavargók és munkakerülők koldulnak, akkor a község mulasztást követ el, nem teljesítvén kellőleg a

»Beszélj, az Istenre kérlek, beszélj!«

»Kedves czimborám, ha tervem sikerül, mához egy hétre ötvenezer forintod lesz — asszony nélkül!«

»Mi — micsoda? asszony nélkül?«

»Igen, asszony nélkül. De menjünk be ebbe a kávéházba, bent majd elmondom tervemet.« Bemennek.

»Hallgass ide. A múlt héten Karvázyékhoz voltam hiva thea-estélyre. Elmentem. A vendégek között ott volt Perlaky Izabella is, hugával Irénkével. Te, láttad már Irénkét?«

»A hírét sem hallottam!«

»No akkor nem is láttál még szép leányt, valóságos angyal, csak a szárnyak hiányoznak. (Muki nagyokat ásít.) Bemutattak neki. Hízlegek magamnak azzal, hogy nem egy könnyen hoznak zavarba a nők. De mikor Irénke szemébe néztem, abba a szép kék szemekbe — oda voltam. Ha azt kérdezte volna akkor tőlem, hogy mi a nevem, bizony isten nem tudtam volna megmondani. Belé szerettem, — a bolondulásig belé szerettem. — Éreztem, hogy szerelmem forróbb, mint a thea, melyet kis kacsóival csészembe töltött s az övé edesebb, mint az a biscuit, a mit piczi fogaival ropogtatott. Ugy éjjel után, tánczközben vettem ma-

gannak annyi bátorságot, hogy bevalljam neki, mennyire szeretem, imádom, hogy nélküle élni nem tudok stb. stb. Soha életemben még nem voltam olyan izgatott, talán még akkor sem, mikor első szerelmes leveletem csuszattam a guvernantunk zsebébe. Remegtem választól. Ha nemet mond, ma nem ülök itt. (Muki kicsinylőleg mosolyog.) De nem volt oly szivtelen. Pírulva, akadozva suttogta fülembé, hogy már régen szeret, már kis leány korában is szeretett, mikor a szomszédjoknál laktam, mint jogász gyerek.«

»Hisz ez mind szép pajtás de . . .«

»A menyasszonyodról is szeretnél már valamit hallani. Csak türelem.«

»Tehát szerettük egymást. Ki volt boldogabb, mint én?! Mi sem állt utamban. Irénke szeretett, anyagi helyzetem pedig megengedte a nősülést. Ugy határozottuk Irénkével, hogy az estélyt követő vasárnap kérem meg kezét néjénél, ki gyámja is, Perlaky Izabellánál.«

»Igy is történt. Tudod mit felelt rá a bájos Izabella? Azt, hogy feltette magában, addig férjhez nem adni hugát, míg ő is nem talál — életpárt.«

»Világosan ki volt ezzel mondva, hogy keressek neki férjet, különben nem adja

Irénkét. Kétségbe voltam esve. — Hol találok olyan elkeseredett embert, a ki ezt a leányt elveszi. Mert eltekintve attól, hogy már közelebb áll a negyvenhez, mint a harminczhoz, hirtelen szöke s szeplős is, jobb szeme születése óta azon erőködik, hogy baloldali társát lássa meg s jobb lábára sánta. Egy szörny, — valóságos szörny!«

»Megpróbáltam a »kis hirdetésekkel.« Temérdek pénzembe került s még sem vezetett eredményre, mert a hány ráment a lépre, mind megszökött, mikor meglátta, kit kellene elvennie. Az egyik plane párbajra is hitt.«

»S most, mikor már azon gondolkodtam, hogy vagy le kell mondanom az imádot Irénkéről, vagy el kell szöktetnem, te read akadok, ki hajlandó vagy elvenni ezt a sarkányt . . .«

»Kérlek, ne sértegedj mátkámat, mert még én is is kihivlak!«

Hát csakugyan rászánod magad?«

»Rá én pajtás!«

»No jó, én ugyan nem biztatlak, de ha tervem nem sikerül, ne engem okolj.«

»Nem, nem, csak beszélj.«

»Perlaky Izabellát hamar meghódíthatod. Bolondja a házasság életnek; husz esztendő óta csak erről álmodozik. Szereti, ha a férfi bátran

rendőri felügyeletet. Mindkét irányban tehát a község bűnös.

Mint hogy városunkban a munkaképteleneknek csak felét helyezhetjük el a meglévő menedékházakba, a milyenek a ref. istopály és a róm. kath. szegények háza, okvetlenül kell gondoskodunk oly községi szegényházzal, mely az onnan kiszorult valódi szegényeket befogadhat. És minthogy sok csavargó és munkakerülő is igénybe veszi a könnyű keresettel járó koldulást, ezzel együtt pedig számtalan kihágást és rendbontást követ el, egy dologház felállítása is elkerülhetetlen.

De a mi előjárásunk a dolog könnyebb végét fogja meg, csak napról-napra elősködik, foltozgat és tatarozgat. De restel belefogni egy kis fejtörő munkába. Dolce far niente. Nem törődik a vakok, bénák és aggkórban szenvedők keserves koldulásával, ügyet sem vet a munkakerülőket fortélyára, kiknél a könyörület szívek megindítása csak ürügy.

Minden időben illő dolognak tartották a szegények ügyének rendezését. Rendezték azt az ókorban, a középkorban is, csak az ujkor maradt el? Sok külföldi állam üdvös törvényt alkotott erre újabb időben, mi is kövessük a jó példát.

Házunkban már több község előzte meg a törvényhozást, szabályzat útján szüntette be a koldulást, és gondoskodik az elaggott és munkaképtelenek ellátásáról.

Ezen községek mind szegényebbek a gazdag Debreczen városánál, de mert belátták, hogy társadalmi és közérkölesi tekintetből továbbra nem tűrhető a koldulás, meghozták az áldozatot.

Mi pedig továbbra is szemel hunyunk. A vak nem lát, minek lássunk mi? Van itt fény és pompa elég, bizonyosságot téhet róla a király is. Azért ne vesztegessük a drága időt, rendezzék majdan dedunokainak a szegények dolgát.

Ujdonságok.

* **Személyi hir.** Hentaller Lajos orsz. gyűl. képviselő, a függetlenségi és 48-as párt kiv. ifju tagja, a »Debreczen« volt szerkesztője, városunkban időzik.

* **Felolvasási estély.** A debreczeni kereskedő ifjak önképző egylete holnap, piac-utcai saját helyiségében a dalárda közreműködésével és szavallatokkal egybekötött felolvasási estélyt rendez, melyen vendégeket szívesen lát az ifuság. A műsor következő: Nyisd ki rózsám, Zimaitól. Előadja a dalárda. Felolvasás, Lovász Jánostól, Cserebogár, Hubertól. Előadja a dalárda, Simon Judith, Kiss Józseftől. Szavalja Glück Antal, Jókai ördöge, Arany Jánostól. Szavalja Londez Elek, Marsellaise. Előadja a dalárda. Kezdeté 9 órakor.

öntudatosan lép fel előtte, s minél több bort s szivart fogyaszt el egy este, annál jobban tiszteli, csodalja. A nőket dicséret előtte, emeld ki hivatásuk magasztosságát, de azért neki ne hizelegj, s ő el lesz ragadtatva. Ha pedig minden nap kameliát hordasz neki, biztos a győzelem.*

»De a terved, halljam a terved is. Mert őszintén szólva, mégis jobban szeretném az ötvenezer forintot — Izabella nélkül.

»Tervemet nagylelkűségére s tapasztalatlanságára épitem. Ha megtörtént az eljegyzés — bizonyosan elfogadja szívedet, — kezdj kételkedni bájos arád szerelmében. Hitesd el vele, hogy nem tudsz hinni nagy szerencsédben, álomnak véled az egészet s addig nem lehetsz nyugodt, míg valami fényes bizonyítékot nem ad szerelméről, szándékának komolyságáról. Fogadni mernék, neked ajándékozza valamelyik házat — bármelyik is megér ötvenezer forintot, — de vigyazz, hogy közjegyző által forintosított hitelesítve az ajándéklevél. S ha ez sikerült, vagy szakítasz vele, vagy elveszed, s egy hét múlva elváltál tőle. Ez a tervem.*

»Köszönöm pajtás, te vagy legjobb barátom. Úgy érzem, mintha már a zsebemben

* **A megyei állandó választmány** tegnap délelőtt és délután és gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt, ülést tartott. — A választmány a f. hó 20-án tartandó megyei közgyűlés javaslatait készítette elő.

* **Hohenlohe herceg** és a magyar őurak. Megemlékeztünk arról a konfliktusról, mely az udvarnak rendesen fungáló osztrák főudvarmestere: Hohenlohe herceg és a magyar arisztokrácia, illetve Széchenyi Gyula gróf titkos tanácsos és a magyar királyi főajtónálló között támadt. Mint egy bécsi lap, a N. W. Tagblatt jelenti, ez a konfliktus a magyar főurak győzelmével végződött. A király ez ügyben kihallgatáson fogadta Széchenyi Gyula grófot s megígérte, hogy kívánságait tekintetbe fogja venni. E szerint az udvari bállokra meghívandók névsorát a magyar királyi főajtónálló fogja összeállítani, a bál rendezése pedig nem Hohenlohe herceg, hanem a magyar királyi főudvarmester gondja lesz. A konfliktusnak egyik oka tudvalevőleg az volt, hogy Ferencz Ferdinánd főherceg pétervári kísérei közé egyetlenegy magyart sem választottak; ezért a magyar főurak Hohenlohe herceget okozták. Az említett audiencia alkalmával — mint az idézett forrás mondja — szóba került ez a sérelem is s Széchenyi gróf erre nézve is megnyugtató nyilatkozatokat kapott. Ferencz Ferdinánd főherceg tavasszal Olaszországba készül s ez útjában magyar urak is fogják kísérni a főherceget.

* **Uj vasut.** Baross miniszter értesítette Debreczen város közönségét, hogy Gencsi Béla balkányi és Ormódi Vilmos budapesti lakosoknak f. évi november hó 19-én hozzá benyújtott kérvényük alapján Debreczentől Balkány, Kálló-Semién, Levelek, Nyír-Bakta és Nyír-Mada irányában Vásáros-Naményig vezetendő helyi érdekű vasut-vonalra az előmunkálati engedélyt megadta.

* **Kisújszállásról** írja levelezőnk, hogy a nagy-kunsági takarékpénztár f. hó 8-án tartotta évi rendes közgyűlést. A részvény-tőke 100,000. A váltó-tarafa forgalma 788,769 frt 01 kr-ra, a betétek pedig 689,805 frt 15 kr-ra rugtak. A nyereség 19,643 frt 43 kr. A takarékpénztár elhatározta, hogy a postahivatal számára alkalmas épületet emel, melyért a város 500 frt évi bért fog fizetni. — Bekessy Gyula, tankerületi főigazgató, f. hó 12-én és 13-án vizsgálta meg a kisújszállási közép-tanodát. A kisújszállási artézsi kut furása gyorsan halad s remény van rá, hogy mielőbb vizet találunk.

* **Öngyilkos kocsis.** A köteles-utcai 2769. számú háznál lakó Jánki István 21-es bérkocsisnak Nagy Illés nevű debreczeni születésű 41 éves kocsisa tegnap éjjel az istállóban,

nadrágszujára felakasztotta magát. Nagy Illés az utóbbi időben iszákosságnak adta magát, s tettet is valószínűleg deliriumban követte el. Holttestét boncolás végett beszállították a kórházba.

* **Reményi s a falusi kritika.** Reményi Ede a kitünő hegedűművész, nem sokára itt lesz köztünk s a közönség már rendkívüli érdeklődést tanúsít iránta. Róla beszéltek a következő adomát: 1870 körül, közvetlenül Reményi házasságkötése előtt történt, hogy a hírneves hegedűművész lerándult Szentirmayval, ennek rokonai látogatására Dunas-Adonyba. Husvétvasárnap a több oldalról nyílvánított óhajnak engedve, Reményi az Offertorium alatt hegedült. Remek játéka a zeneértőknek nagy élvezetet nyújtott. A művész azonban kíváncsi volt arra, hogy az egyszerű emberekre mily hatást gyakorolt. Mire végeztével a nép közé vegyült és szóba állott egy gazdával: »Atyafi, hogy tetszett a hegedülés az Offertorium alatt?« Tudja, Uram, ha több nincs, egy cigányt is elhalgatok, de nem a templomban, hanem a kocsmában — volt a jámbor ember válasza.

* **A bídszentmihályi rablőgyilkosság** ügyében e hó 23-ára tűzte ki a végtagyalást a nyiregyházi kir. törvényszék. A végtagyalásra, mely valószínűleg 7—8 napig elfog tartani, 130 tanút idéztek be, s ezenkívül F r i e d Vilmos dr. védő még 30 új tanu beidéztetését kérte.

* **Kettős eljegyzési ünnepély** tartatott Tóth Sándor kis-uj-utcai lakos házában. Faller Gyula, helybeli kereskedő, eljegyezte Tóth Sándor kedves leányát, Lina kisasszonyt. — Tóth Gyula, Tóth Sándor fia pedig eljegyezte Dörre Ilona kisasszonyt Riedből. Sok szerencsét kívánunk az ifju pároknak!

* **A hasfelmetszőt elfogták.** Londonból írják, hogy a rendőrség elfogott egy S a d d l e r Tamás nevű hajófitót, akit igen erős gyamu terhel, hogy ő a híres hasfelmetsző s ő gyilkolta meg legutóbb a B o l e m a n nevű könnyelmű nőt. A fogoly ruhája véres s egy nő kijelentette a rendőrség előtt hogy együtt látta ezt az embert Bolemannal. S a d d l e r mindent tagad.

* **Egyház.** A debreczeni ref. egyház tanácsstermében 1891-ik évi február hó 18-án napján d. u. 3 órakor közgyűlést tartott. Tárgy: a parochialis körök szerinti felosztásra vonatkozó tervjavaslat folytatolagos tárgyalása.

* **A baromvásártér** rendezési tervzetét a belügyminiszter — a városi tanácsban ma érkezett leiratában — helyben hagyta, az erre vonatkozó felelősség elutasításával.

volna az ötvenezer forint. Mikor vezetsz hozzá?*

»Holnap.*

»Tehát servus — holnapig. Jelszavam, »a ki mer, az nyer!«

* * *

Két hónap múlva megint találkozik Béla Mukival. Béla épen tegnap jött haza Olaszországból kis feleségével, Irénkével.

»Servus Muki!«

Muki morog valamit, a mi »servus« is s »vigyen el a tatár« is lehet.

»No mi bajod van, beh mogorva vagy!« Talán bizony még meg van a feleséged?*

»Te mondad!«

»Mi—micsoda? Jól értettelek?«

»Tökéletesen jól.*

»E szerint még te is a mézesheteket éled?«

»Brrr. . . ne is emlékeztess rá.*

»Szerencsétlen, hát mért nem válsz el tőle? Hisz így terveztük.*

»Az ördög vitte volna el a tervedet. Ha akkor nem találkoznánk, kétségbeesésemben főbe lövöm magamat, s most nem volna a nyakamon ez az asszony. Te, Xantippe ugyancsak

híres veszekedő természetéről, — de a feleségem ezt is tulszármalyja. Nincs az a nap, hogy esete-paté ne legyen házunkban. — Én ki azelőtt a világ legjámborabb embere voltam, most olyan vagyok, mint a tigris, szinte harapni szeretné, de csak a feleségem háta mögött, mert félek tőle — rettenetesen. Miert nem válok el tőle? Nem lehet; *esküvőnk után beváltotta összes váltóimat.* Hogy mennyit tesz nek ki, magam sem tudom, de bizonyosan többet, mint ez a rozsviskó ér, mit nekem adott. Ha meginditanám a válópert, előállana a válótökkel, s akkor mit tennék? Golyót repítesd agyamba? Arra már nincsen bátorságom.*

»Hja, nem mindig nyer, a ki mer!«

* Apróságok.

Műpártoló hölgy: Mondja csak báró ut mit adnak most a meiningiak.

Bankár: Hitelbank 90 százalékot. Jelzálogbank 102 százalékot.

Jó kifogás.

Erdész: No, csak hogy végre megcsiptelek mit csinálsz itt puskával az erdőben?

Vadorzó: Oh erdész ur, nagyon rossz meg a sorom s épen agyon akartam magamat löni.

* **Hymen.** Dr. Horváth Károly, debreczeni kórházi orvos, eljegyezte Tóth Rózsika kisasszonyt, Tóth Ferencz nagy-váradi szabómester leányát. Boldogság kísérje az új pár frigyét!

* **Polgári failletmény kiváltása.** Bészler Lajos tanácsnok hivatalos jelentése az 1890/91. évi polgári failletmény kiváltási és elhordási véghatáridejének megállapítása ügyében. **Végzés.** Az 1890—91. évi polgári failletmény kiváltási faraktárából való elhordatás véghatáridejeül 1891. évi április 15-ike tűzetik ki, az epreskerti faraktárából való elhordatás véghatáridejeül 1891. évi április 15-ike tűzetik ki, azon határozott kijelentéssel, hogy azon jogosultak, kik fentebbi határidőt, bármi okból be nem tartanak, kiválthatási, illetve elhordathatási joguktól, minden kárterítési igény formálhatása nélkül elesnek. Ezen határozat a hirdetési táblára kifüggesztendő s a helybeli hírlapok újdonsági rovatában közlendő, minek foganatosításával Beke Imre városi kiadó megbízatik. — Miről a házipéztári hivatal és az epreskerti faraktárnok Simonffy János, jegyzőkönyvi kivonaton, Beke Imre kiadó láttaozás utján, azon hozzáadással értesítendő, hogy a kitevési 8 napi idő letelte után, eljárásról ide jelensen. Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1891 február 12-én tartott üléséből.

A közérdekű tanácsi határozatokat mindig szívesen közöljük, de titakozunk az ellen, hogy a tanácsnak joga lenne megállapítani azt, hogy valamely határozatát a helybeli hírlapok közöljék. Az illet *kérni* szokták, — de ráparancsolni a szerkesztőre — legalább mi reánk — nem lehet.

* **Két-egy ember.** Berlinben ritka természeti csodát mutogatnak, a Tocci testvéreket. Nem olyan ez az iker-pár, mint a számi, mely két külön s csak a hátán összenőtt emberből állott. A *Tocciak egy törzsből nőttek ki.* Képzeljük a hatodik bordáig normálisan kepződött, vagy legalább is nem rendkívüli alkatu alsótestet: a nevezett bordánál aztán két részre oszlik, melyek *mindegyike teljesen kifejlett emberi felsőtestet*: két fej, négy kar és két láb, két mell és egy altest. Jelenleg 13 éves, egészséges, vidám és szellemileg is jól fejlődött. A testvérek szeretnek és tudnak társalogni, de innak és rajzolnak is. Csinos, okos arcuk, sötét csillogó szemük is elárulja intelligenciájukat. Éjjel egy időben és egyformán mélyen alsznak, nappal azonban megcsik, hogy egyik elszenderül míg a másik rajzol, ír vagy más szellemi foglalkozással mulat. Gyakran egészen ellentétes érzelmek fogják el őket; míg János örül, Jakab haragszik és míg Jakab vidám, János haragos. Néha a fivérek veszekednek is. Kártyázni szoktak egymással s ha János észreveszi, hogy Jakab *csal*, kellelnekedik és az ilyesmik komikus benyomást tesz a szemlélőre. Ami az ikrek alsó testét illeti, mindegyik fellábu és csak közmegegyezéssel jarnak. Ennek megfelelőleg mindegyik a maga cipőjét húzza fel, nem törődve a testvére lábával. Az ikreknek tömérdek bámulója akad és a beléptidijából kényelmesen élhetnek.

* **Lopás a börtönben.** Lopás miatt zárták el Tóth Julianna debreczeni 21 éves helynelküli eselédet. Tegnap szabadult volna ki, de éppen nem fogott rajta a büntetés, mert egyik kollégájának a nagykendőjét a börtönben ellopta, de észrevették a lopást és Tóth Juli ismét bennrekedt a hűvösön.

* **Bábaképző tanfolyam.** A nagyváradi sz. kir. bábaképezdén az 1891. nyári tanfolyamra a beiratások márczius hó 1—10-ig tartanak. Fölvétel végett szükséges okmányok; Honossági s keresztlevel, valamint erkölcsi s orvosi bizonyítvány. Kelt, Nagyváradon, 1891 február 15-én. Dr. Konrad Márk.

* **Milyen mélyen fagyhat a föld?** Több tudós fáradozott annak megállapításán, milyen mélyre fagyhat a föld s kutatásaiban a következő eredményre jutott: Jakutskban, a föld aljában 128 méter mélységig van megfagyva. Ray északsarki utazó a Barow-uton a Baffin-földtől északra, az artikus Észak-Amerikában 10 méter mélységben 20 fog hideget

talált. Összehasonlító vizsgálatok nyomán fel lehet tenni, hogy a hideg minden 38 méter mélység után egy fokkal csökken. Ennek alapján Ray a sarki-tenger fenék-jegének mélységét 430 méterre becsüli.

* **Népesedési statisztika.** Debreczenben az évi február 8-tól 11-ig született: ev. ref. törvényes fiu 13, leány 18, törvtelen fiu 1, róm. kath. törv. fiu 3, leány 4, törvtelen fiu 1, ag. hitv. törv. fiu 1, leány 1, törvtelen leány 1, aut. ort. törv. fiu 1. Meghaltak: özv. Lukács Sándor 85 év, ref. aggkór, Nagy Sándor 5 év, ref. r. toroklob. Szabó Ferencz 50 év, ref. tüdőgümőkór, Dakú Róza fél év, ref. bélhurut, Nagy István, 16 év: ref. öngyilkosság, Török Róza 1 és fél év, ref. bélhurut, Czili Géza, 2 hó, kath. göresök, Jobbágy István, 88 év, kath. göresök, Szücs? ref. halv. szül. özv. Molnár Sara 66 év, ref. szervi szivhaj, Rácz Mihály 17 éves ref. tüdővész, Hallgató Mihályné 58 éves ref. alképlet, Tokaji István 60 év ref. vízkór, Asztalos Juli 2 éves ref. göresök, Szathmári Gábor 18 éves ref. tüdővész. Ökrös? ref. halva sz. Csapó Eszter 1 hó, ref. velesz. gyengeség. Sövényi? ref. velesz. gyeng. Klein Ilona, 1 hó izr. velesz. gyengeség. Bösörmei Erzsébet 7 hó, ref. velesz. gyeng. Nagy Györgyné 62 év, ref. vese lob, Tóth Mihály 76 év, ref. tüdőlob, Kalmár Mari 7 hó, ref. bélhurut.

* **Megbűnhődött kegyetlenség.** Albi István kis várdai házigazda e hó 8-án este a legnagyobb durvasággal követelte Csuka József kovács mester lakójától a házbért, sőt midőn az arra kérte, hogy várjon pár napig, neki esett s fojtogatni kezdte. Ezt látván Csuka József unokaöccsese: Csuka István kovácslegény, bátyja védelmére sietett s egy hasábfával úgy találta fejbe ütni a brutális házigazdát, hogy az másnap meghalt. Csuka Istvánt elfogták. Bátyjának nem történt komoly baja.

* **Ingatlanok forgalma** a deb. kir. törvény-szék mint telekvi hatóságánál f. hó. 7—14-ig. Kálmán József veszi Kozma Jánosné Tóth Julianna egy is mint gyám és Kozma János ondódi földet 2600 frtért. Katona Péter és neje Szabó Mária veszik ifj. Erdei Pál és neje Sarkadi Sára ondódi földet 500 frtért. A debreczeni kereskedő társulat veszi Eismann József és társaházat ondódi földével 16000 frtért Geréby Fülöp veszi Sipos Sándor és neje Csapó Zsuzsána újföldet 100 frtért. Kun János és neje Antal Sára veszik Major Julianna özv. Tóbiás Istvánné sestakerti szőlőjét 1300 frtért. Kovács Sándor és neje Tóth Zsuzsána veszik Szoboszlai György és neje Szabó Sára csapó-kerti szőlőjét 330 frtért. Géder Sándor és neje Nagy Eszter veszik Kolossa Ádám háza és ondódi földre rész illetőségét 218 frt 75 krért. Áron Miksa veszi ifj. Balogh Istvánné, Bösörmei Mária majorsági földet 35000 frtért. Özv. Katona Sándorné. Tarczali Mária veszi Ferenczi Péter és Kovács Julianna házat 900 frtért Györi Dániel veszi Nánási Eszter szőlője fele részét ajándékozás czimén 100 frt értékben. Szabó Zsuzsanna veszi férje Balogh István háza és ondódi földre fele részét ajándékozás czimén 1000 frtért. Imre Mihály és neje Szilágyi Julianna veszik Pongor József és neje Bonyhai Julianna házat ondódi földével 1900 frtért. Fülöp János és neje Csillag Eszter veszik Szalontai Ferenczné, Somogyi Mária új-kerti szőlőjét 190 frtért. Takács Sándor és neje Geréb Julianna veszik Porcin András és neje Nagy Zsuzsanna házat 750 frtért. Hulka Ede és neje Beck Erzsébet veszik Ormós István és társa újföldét 708 frt 61 krért. Zombor László veszi Bekény Péter és neje Oláh Ilona szécsényi-kerti szőlőjét 1100 forintért.

Apróságok.

Bíró: (Gúnyosan a bevádolt igazmondóhoz.) Hát ha olyan jól tud jósolni, mondja meg, hogy elitélem-e vagy felmentem?
Vádolt: Egész bizonyosan fel tetszik menteni.

Bíró: Miért veszi ezt oly bizonyosra?
Vádolt: Tökéletesen bizom a bíró ur igazságszeretében, ha nem szándékoznék felmenteni, legalább nem gúnyolna.

Bíró: Bevádolták, hogy kolbászt lopott, mi a mentsége?

Vádolt: Éhes voltam.

Bíró: Az nem mentség, a diurnista is éhezik.

Vádolt: (a bíró szavába vágva) Igen, de ezt megfizetik érte.

Színház.

— Febr. 16. —

(B-s) **Hétfőn,** február 16-án, Csopreghi Ferencz gyönyörű szép népsziműve: a *Sárga csikó* gyér földszinti, de annál népesebb karzati közönséget vonzott a színházba.

Az előadás egyike volt a leggyengébbeknek, a miket ezen idényben látni kényszerültünk. A legszebb jelenetek hatástalanul mentek egymás után; csakis *Ellinger Iónának* (Erzsike) egy pár nagy ügyességgel előadott dala volt az, mit a tapsoló közönség megismélt; ez által is demonstrálva, hogy a temperamentum, a játékbeli ügyesség oly kitűnő adomány, mely a hang gyöngeségét is képes elfeledtetni.

A koldusok és cigányok jelenetei szintén zajos derűtséget keltek.

A főszerepek általában el voltak ejtve, a mely eljárást sem a *Sárga csikó*-hoz, sem a debreczeni színház közönségéhez méltónak nem mondhatjuk.

Az este sikeréből a mellékszereplők mentették meg veszett fejszékét a nyelet; s így például ki kell emelnünk *Egyed Margitot*, ki a Pista-fiu szerepében egy helyes maszkiá, mint eleven, kedves jétékával a közönség tapsait teljesen kiérdemelte, általában véve igen ügyes jelenség volt. Helyesnek tartanók a rendezőség részéről, ha e fesztelen magatartásu, tiszta, csengő hanggal bíró bájos kisasszonyt más szerepekben is alkalmazná; ügyességéről már többször volt alkalmunk meggyőződni.

Egyéb mondanivalónk a tegnapi előadásról nincsen.

* **Hentallerné Pauli Mariska** urhölgy, a szegedi színház primadonnája, vendégszereplés céljából városunkba érkezett. Vendégszerepléseit holnap kezdi meg a *Szegény Jonathán* cz. operettében, melyben Molly szerepét játsza. Csütörtökön a *Náni* cz. népszimű, pénteken pedig a *Suharez* cz. operette cziműszerepében lép föl. A kedves művésznő, kit Szeged város közönsége ünnepel, már a mult hóban készült hozzánk eljönni, de közbejött körülmények miatt akkor nem jöhetett. Annál nagyobb tehát az örömmünk Debreczenbe való érkezése felett s a deb. közönség és 3 estén ismét kiváló művelzetben fog részesülni. Hentallerné a legkiválóbb primadonnák közé tartozik, ki nemcsak énekelni, de játszani is tud, egyéniségének varázsával s művészetével a debreczeni közönséget is bizonyára meg fogja hódítani.

Irodalom és művészet.

Reviczky Gyula holttestét f. hó 11-én reggel exhumálták a kerepesi-uti temetőben. A sirt, mely a temető északkeleti sarkán van, kiásták s a koporsót csekély hajlástleszámitva, épen találták. A koporsót felbontás nélkül azonnal a szomszédban ásott kettős sirtgödörbe helyezték át, melyet a főváros a korán elhunyt költő iránti kegyelethől díj nélkül engedett át a bizottságnak. A Reviczky-bizottság, mivel a siremlékre szükséges költség még nincs együtt, kérelmet intéz az elhunyt költő tisztelőihez és a közönséghez, hogy szíves adományával díszes emlék létrehozatalát lehetővé tegye. Az adományok a Petőfi-társasághoz (Szana Tamás bizottsági elnök) küldendők be.

Széchenyi emléke. A magyar tudományos akadémia nagynevű megalapítója Széchenyi István gróf születésének századik évfordulóját kegyelettel fogja megünnepelni. Az igazgató tanács vasárnap délelőtt tartott ülés-

sében határozták ezt el. Az ünnepség szeptember 21-én fog lefolyni. Az ülésen bemutatják Holló Barnabás szobrásznak az akadémia zárókövéről készített tervét. Az elkészült minta domborműben a pozsonyi 1825. november 3-iki emlékeztető országgyűlés ama jelenetét örökíti meg, amelyben Széchenyi István gróf az akadémia alapítására felajánlja egy évi jövedelmét. Az asztalnál meg a követek ülnek: Máriássy István elnök, Károlyi György, aki 40 ezer és Andrassy György, aki 10 ezer forintot adott a szent célra, továbbá Nagy Pál a híres szónok, Wesselényi Miklós, Platthy Mihály, Perényi Zsigmond, Bartal György, Eszterházy. Mindegyik alak az egykoru arcképek után van mintázva. A reliefen látható még a pozsonyi vár is. Az igazgató tanács elhatározta, hogy ez emléktáblát Széchenyi születésének százados évfordulóján fogja ünnepélyesen leleplezni.

CSARNOK.

Viradóra.

— Elbeszélés. —

Irtta: Kovács István.

A nap utolsó bágyadt sugara a szoba rozzant ajtajáról hirtelen felszökött a gerendás padlásra s hosszú rezgő sávot húzva rajta végig, a elveszett szomszéd lombjavesztett sugár jegenyefái mögött.

Teresi — asszonykorában is megmaradt ez a neve — meggyújtotta a gyertyát s piszkoló fénye mellett az esteli imádság olvasásához fog; pedig tudja már könyv nélkül, megtanulhatta a sok hosszú magános éjszakákon.

Szalkai András a kályha mellett gubbaszt; el-elnézi a vigan pattogó tűz ide-oda cikázó fényét. Unaloműzőnek ez is jó.

Hej, másképen volt ez egykor!

Mikor feleségül vette Tercsét, az első év olyan hamar eltelt, mint egy éjszakai álmom, a harmadik év óta, mintha két év szakadna egybe.

Megjövendölte a tiszteletes ur.

— Öcsém, fiatal még az a leány; ha bimbó korában leszakasztod, elhervad anélkül, hogy kinyílt volna.

Hallgatott is ő reá, mikor szive mást mondott.

Mikor a mennyasszony-tánczot járták együtt, sugtak bugtak körülöttök, nem győztek eleget nézni rajtuk.

Ezész éjjel egymásban gyönyörködtek, olvasgatták egymás szeméből a jövő boldogságot. A világlátott főbíró ezalatt a kártyázó szobában olvasta reájuk a sententiát.

— Összeillenek, — olyan szép mind a kettő, mintha skatulyából ugrott volna ki. Az a nagy szépség a szerencsétlenségük.

— Hiszen csak nem lehetnek böjti boszorkányok — vágott közbe az egyik nász-uram.

— A nagyon szépen hamar meglátszik a hervadás jele. Attól félek, hogy kétszer sem zöldül a fa, észreveszik. De nem értik kendentek azt.

Az új pár meg reá sem gondolt.

Az a mély sohaj, mely Szalkai András kebléből felszakadt, bizonyítja, hogy igaza volt a tiszteletes urnak, meg a főbírónak is.

Egy pillantást vet feleségére, nyakába akasztja hófehér tulipános szűrét, vállán meg is rizza egy párszor, mintha csatjának esőgésével az asszonyt akarná figyelmesé tenni.

Jól látta Teresi, hogy készülődik; egy lépést sem tesz előre, már ott csüng a nyakan.

— Megint elmégysz, András?

Teresi remegő hangja elárulja a fájdalmat, mely szívet a tébolyító magánosságtól való félelemre elfogta. Szalkai András nem vette észre s ha észrevette is, nem törődött vele. Fogai közt átszűrve a szót, dörmögi oda a választ, mintha nehezére esnék a beszéd.

— Nem tehetek róla, ha nem fog a hely itthon.

— Négy évvel ezelőtt másképen volt. Minden este eljöttél hozzám a lakadalomig. Hiába küldtelek; édes anyámnak az utcaajtó-

ból behívó szavára magadhoz szorítottál. Emlékszel reá? . . .

— Az akkor volt.

— Most már nem szeretsz?

— Nem paraszthoz illik a szerelmeteskedés, mézes-mázos szó.

— Nem így beszéltél egykor. De beletnyugsom ebbe is, csak maradj itthon. Egyedüliségemben rossz gondolatok forognak fejemben; ha téged látalak, elfelejtem, hogy szerencsétlen vagyok. Hűségemért ennyivel is megelégszem. Tudod-e, hogy micsoda nap van ma? Juliánna napja. Ma négy éve, hogy a hitet elmondtam veled. E napon még mindig itthon voltál. Ugy-e nem mégysz el ma sem?

— Nem kértem tőled.

— Ha elmégysz, én megcsallak.

— Akkor meghalsz.

— Megteszem, a milyen igaz, hogy Szabó Teresi a nevem.

— Asszonybeszéd, keveset nyom a latban.

Szalkai András kibontakozik az ölelő karok közül, eltaszítja magát az a szegény asszonyt, hogy támolyogva ér az asztalhoz, — bele temeti arcát két kezébe, úgy tör ki belőle a keserűség:

— Se szépség, se szerelem, se hűség! Megvér az Isten téged Szalkai András.

Nem hallja azt senki. Szalkai András azóta a másik utcában jár.

— Kinyílt az ajtó utánad, meghalsz.

— Olyan könnyen odaadnál a halálnak, te rossz ember?

— Dehogyan adnálak galambom. A mint a nóta mondja: »A világot nem adnálak.«

Bíró Julis meg sem kinalja ülésel Szalkai András. Nem most volt ott először; hogy az a szék a boglyakemence mellett azért üres, mert ő reá vár. Julis majd letelepedik mellé a zsámolyszékre.

— Te András, nem hittem volna, hogy babonás vagy.

Bíró Julis reá tekint, míg ezt mondja, égő szemével arra a férfira s mosolyogva várja reá a választ.

— Az vagyok, lelkem, a te szépséged babonázott meg.

— Azt hittem, el sem jössz ma. Olyan soká vártál magadra az utcaajtóban, a lelkem is dideregni kezdett.

— Majd felmelegít az én forró szerelmem.

— Azt a másikat mégis szeretted.

— Szerettem, elmúlt; most te vagy az én földi és másvilági üdvösségem.

— De hü vagy hozzá.

— Akkor nem volnék itt.

— Mondd hát megegyeszer úgy, a hogy mondani szoktad.

— Szép vagy, szeretlek, hü leszek hozzád.

Milyen jól estek volna a másik asszonynak ezek a szavak!

— Tudod micsoda nap van ma András?

— A te nevednapja. Hétfő van-e, vagy szombat, nem törődöm vele. Holnap lesz a vásár a szomszéd városban, bemegyek . . .

— Az éjjel épen azt álmodtam. Ott sétáltunk ketten a városban azon a szép sima járdán; szinte megijedtem magamtól, mikor egy fényes bolt nagy üvegtáblájában megpillantottam képmasomat talpig selyenruhában. Bohó álmom, ugy sem teljesedik be . . .

— Higgy az álomban . . .

— Hallod András, a kakas másodszor kukorikol; most már menj, az idő későre jár.

— Csak egy csókot még!

Az a másik asszony azért könyörgött, hogy ne menjen el.

A »muszka« felől hideg szél fujdogál, orkánnak is beillik. A frissen leesett havat hajtja maga előtt az utca hosszában, közben belekapaszkodva a háztetőkre; az utca torkolatánál felviszi a levegőbe, a keresztiszél egyet fordít rajta s lecsapja a szegletház ereszeig érő hóhalom tetejébe.

Szalkai András a legközelebbi utat választotta hazaig. Nincsen a ki várja, sötét az ablak az asszony bizonyosan lefeküdt.

Megzörgeti egypárszor az ablakot; a gyertyavilág csak nem akar meggyulni. Milyen alhatik Teresi, hogy nem akarja észrevenni.

Vagy talán nem akarja beereszteni?

Mintha az ajtót nyitná valaki.

A szél bömbölve süvit végig a ház nyitott eresze alatt, — neki veti széles vállát a rozoga utca ajtónak, megrázza, kiemeli sarkaiból s egy erőslökéssela szomszédház falához támasztja.

Bemehetsz már Szalkai András; a kivel fakilicsére csak rá kell tenned a kezéd, — nem volt azon zár ujkorában sem — s tárva nyitva áll előtled az otthon.

— Teresi, itthon vagyok, gyujts gyertyát! A felelet soká kesik, András nem győzi várni. Nem az az ember ő, a kivel trefálni lehet.

Gyufát keresgél, végig húzza az ajtófélen, — az asztalon a gyertya egy pohárban; nem sokáig égethette az asszony, félig sem égett le.

Végig jártatja szemeit a szobában; az ágy vetetlen áll, csak a festett bunda hiányzik róla.

Elment az asszony. Vagy talán csak kibuzódott. Ilyen időben? András nem hitt magának; félóra múlva került elő a keresésből. Akár ne is kereste volna.

Mit is mondott az este?

— Ha elmégysz, megcsallak. a milyen igaz, hogy Szabó Teresi a nevem.

— Akkor meghal, a milyen igaz, hogy Szalkay András a nevem. Neki is igaza lehet, de nekem is.

Az utolsó szavakat dühében már kiáltja András, — s csak későre veszi észre, hogy zörgetik az ablakot.

— Hazajött mégis. Csak gyere be, számolni valónk lesz.

— Gyere ki már András öcsém!

Talán még sem Teresi jött haza.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

A köszvényhiány.

Nemcsak hazánkban, de Németországban is nagy a köszvényhiány és ez főképen azokban a városokban érezhető, melyek köszvény-szükségletüket százkilom.-nél nagyobb távolsáig csak vasuton fedezhetik. Azok a városok ellenben, melyek addig, míg a hajózás tartott, az olcsó vízi útát használhatták tömeges szállításra, idejekorán bőven ellátják magukat köszvénytel és nem szenvednek abban hiányt. Mert a szénkereskedők és az iparosok megszokták, hogy a tél kezdete előtt beszerezzék szén-szükségleteiket, mivel akkor sokkal kevesebbe kerül a fuvar, mint a mit kamathá veszítenek. A beszerzés könnyű is nekik, minthogy néhány fuvar nem érdemes hozatni hajón, mert egy közép nagyságú hajó 60—80 fuvar szén rakodhat, — a nagyobb rajnai szénhajók pedig 100—300 kettős vasuti waggon! is felvesznek. Ez a fuvar tehát akkora mennyiséget tesz, mint a mennyit négy vasuti vonat szállít. — Minthogy a szénbányák Westfáliában a Rajna mentén például átiag csak 30 km-re esnek a vízi úttól, a szén vasuton a rajnai kikötőig viszik és a hajókba öntik. A kiürített kocsik többnyire még ugyanaznap visszatérnek a felrakodó állomásra, hogy ott újra rakományt vegyenek fel. — Aránylag kevés kocsik vétetik igénybe ezzel, míg a kocsipark többi része az oly állomásokra szállít szén a vasut mentén, melyek nincsenek közvetlen, vagy közvetett összeköttetésben szén-kikötőkkel az alsó Rajnan. Az ilyen belföldi állomásokon iparosok részére és magán fogyasztásra igényelt szén igen nagy mennyiségre rüg, és ez meg tetemesen fokozódik, ha a rendkívüli kemény tél folytán megnövekedik a házi fogyasztás, mint ez idén történt. Így aztan nagy hiány támad a kocsikban, mert a meglevő csekély számú kocsiknak sokkal nagyobb utat kell megtenni, mint azoknak a kocsiknak, melyek a szénállomástól a Rajna-hajóállomáshoz közelednek. Ez utóbbi kocsik, melyek ha a vízi út jeg vagy árvíz által el van zárva, a többi kocsikkal a belföldi fuvarozásra használtatnak, nem elegendők a kocsihányt pótolni. Sokkal könnyebben fedezhetnek a vasúttal a kocsikeresletet, ha a vízi úthálózat léteznék. Az Elbától nyugotra

hiányzi
kázhat
legnagy
ben, ho
rendese
hogy m
feles k
gondol
által a
jenek.
tetest
folyam
építeni

A
a) I
Öreg ne
45.—4
súlyban
klgron f
ronkint
könyvü
47.— I
klgron f
220—210
ronként
Szerbiai
45.—46
ban) 45—
edő sul
10. nap
üzletirár
malacz

A
ben.
azon m
kohász
ha kell
nos, ez
mutatk
fem tal
hagytal
annak
lehető
Bizony

I
széről
tulajd
szársz
VI, V
XIV.,
számú
f. 189
d. e.

ben ta
évi ju
évi ju
rosi s
feltéte

M
tesitte
bánat
hez k

I

A
május
feltétel
czeglé

hiányzik minden víziút-összeköttetés a hajó-
kázható folyamok közt, pedig ily vízi út a
legnagyobb fontossággal bír abban a tekintet-
ben, hogy az oly jelentékeny szénzűkseglet
rendesen fedezhető legyen. A helyett tehát,
hogy mint több felől sürgetik, vasuti kocsikból
feles készlet tartassék, inkább arra kellene
gondolni, hogy a vasutak vízi utak építése
által a főmegáru szállításban könnyítést nyer-
jenek. Ki kellene először a hiányzó összeköt-
tetést a monarchia nyugatának három nagy
folyama közt a Rajna-Weser-Elba-csatornat
építeni (Gazd. Mérnök.)

Kőbányai sorsolás.

A sorsolási csarnok jelentése.
— febr. 15.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1.
Óreg nehéz (páronként 400 kilgron felüli súlyban)
45.—46.— 2. Óreg közép (páronként 300—400 kilgr.
súlyban) ———— 3. Fialat nehéz (páronként 320.
kilgron felüli súlyban) ———— 4. Fialat közép (pá-
ronként 251—320 kilgr. súlyban) 47.—47.1/2, 5. Fialat
könnyű (páronként 250 kilgrig terjedő súlyban) 46.—
47.— II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280
kilgron felüli súlyban) ———— 7. Közép (páronként
220—210 kilgr. súlyban) 45.—46.— 8. Könnyű (pá-
ronként 220 kilgrig terjedő súlyban) 44.—45.— III.
Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kilgron felüli súlyban
45.—46.— 10. Közép (páronként 220—260 kilgr. súly-
ban) 45.—46.— 11. Könnyű (páronként 220 kilgrig ter-
edő súlyban) 44.—45.00 Sertés létszám: 1891. febr.
10. napján volt készlet 87.134 darab. A hizott sertés
üzletirányzata: Az üzlet változatlan. Nevelni való sertés
malacz (4—11 hónapos korban) — Felhajtás —

**A bányászat Máramarosmegyé-
ben.** Máramarosmegye tudvalevőleg egyike
azon megyéknek, a melyben a bányászat és a
kohászat igen jövedelmező foglalkozás lehetne,
ha kellő tökével és szakértelemmel üznék. Saj-
nos, ez idő szerint mind a kettőből igen kevés
mutatkozik. Sok gazdag nemes és nem nemes
fem tartalmu bánya művelését már régóta abba
hagyták s csakis a legutóbbi időkben adtak
annak némi kis lendületet a vasutak, mert
lehetővé tették a bányatermékek értékesítését.
Bizony megérdemlenék a gazdag tartalmu bá-

nyák, hogy úgy a kormány, mint a magán-
vállalkozók figyelme reájok irányozódjék.

VASUTI MENETREND.

(Október 1-től.)

Debreczenből indul:

	ó	p
B.-Pest—N.-Várad felé (gyv.)	d. e.	8 2
" "	d. u.	1 05
" (csak N.-Várad felé)		3 35
" N.-Várad	este	10 —
Szatmár felé	d. u.	3 30
" "	este	8 14
" " (gyors v.)	éjjel	2 20
Kassa felé	d. e.	6 31
" "	este	7 00
" " (m. á. v. indóh.)	d. u.	3 22
Nánás felé: " "	reggel	5 08
" " (vásártérről	d. u.	3 58
" "	reggel	5 44

Debreczenbe érkezik:

B.-pest—N.-Váradról ér.	éjjel	2 15
" (csak N.-Várad felől)	reggel	7 43
" "	d. u.	3 35
" (gyorsv.)	este	7 29
Szatmárról	reggel	8 41
" "	délbe	12 07
" "	este	9 35
Kassáról	reggel	8 06
" "	este	9 11
" (m. á. v. indóh.)	reggel	8 01
Nánásról: " "	este	6 05
" (vásártér "	reggel	7 53
" "	este	5 56

Budapestről Debreczenbe indul:

(gyorsvonat)	reggel	7 35
" "	d. u.	2 —
" "	este	9 25

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő és
Dr. Bakonyi Samu főmunkatárs.

Dr. Székely Miklós

ügyvéd

irodáját Debreczen-
ben, Nagy-uj-utcán
Balog Imre-féle házban
megnyitotta.

ELADÓ.

Az Egyháztéren levő 339. és 340.
sorszámú házak ondódi és új osztású
földjei eladó.

Értekezhetni **Zádor Lajos** ur üz-
letében, vagy Des Combes Henrik ügy-
véddel Piacz-utca 2145. sz. a.

Hirdetmény.

A h. böszörményi ev. ref. egyház egy
14.000 frtos iskolaépítésre **verseny-
tárgyalást hirdet** f. évi február hó
25-én délelőtt 9 órára a h.-böszörményi
iskola nagytermében.

A feltételek megtekinthetők a szám-
adógonnoki hivatalban.

H.-Böszörmény, 1891. február 12.
Az egyházi elnökség.

996.

1891.

Arverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa ré-
széről közhírré tétetik, miszerint a város
tulajdonát képező piac-kisuj-utcai mé-
szárszékek, és pedig az I., II., III., IV., V.,
VI., VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII.,
XIV., XV., XVI., XVII., XVIII. és XIX-ik
számuak, tehát összesen 19 mézárszék,
f. 1891. évi március hó 4-ik napjának
d. e. 9 órakor a városháza nagytermé-
ben tartandó nyilvános árverésen, f. 1891.
évi július hó 1-től 3-évre, tehát 1894.
évi június hó 30-ig terjedő időre, a vá-
rosi számvevő hivatalnál megtekinthető
feltételek mellett haszonbérbe fog adatni.

Miről az árverezni óhajtok azzal ér-
tesíttetnek, hogy kikiáltási árak 10%-át
bánatpénzül az árverező-bizottság kezé-
hez készpénzben letenni tartoznak.

Debreczen, 1891. február 9.

A városi tanács.

Kiadó lakások.

A nap-utca 2500 szám alatt levő ház,
május 1-től több évre **kiadó**, esetleg kedvező
feltételek mellett **eladó**. Értekezhetni felőle
czegléd-utca 48. sz. alatt a tulajdonossal.

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

ujjonnan berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czegléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.

Elvállal

TEMETÉSEK RENDEZÉSÉT

a legegyszerűbbtől a legmagasabb igényeket kielégítőig, a legnagyobb csinna
kiállítva, helyben mint vidéken.

HULLASZÁLLITÁST

szabadalmazott légmentes érczkoporsókban, minden irányban eszközöl, vasuton
árszabály szerint.

Halottas kocsijai

a legmagasabb igényeknek megfelelően

Mindennemű ércz- és művirág-koszorúk

felirással vagy a nélkül, a mai kor kívánalmához mért olcsó árért.

A midőn új vállalatomat a nagyérdemű közönség pártoló figyelmébe aján-
lom: ígérem, hogy számos éven keresztül szerzett tapasztalatomat a gyászoló felek
irányában, szigorú pontosság és figyelem által fogom érvényesíteni.

Debreczen, 1890. november hó.

Kiváló tisztelettel:

DANKÓ MIHÁLY,
temetkezési intézet-tulajdonos.

UJONAN FELSZERELT GONDY és EGEY FÉNYIRDÁJA.

(Csupán Teleky-utca 6-ik szám alatt.)

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy az **egész monarchiában legnagyobbnak** ösmert és páratlan szerkezetű **új üveg fedéllel ellátott** műtermünket minden e szakmánkba vágó kellékekkel ujonnan felszereltük. Nevezetesen:

I. Français Antiplanet objectiv, egy méter átméretű Camera-val. Életnagyságu fényképek közvetlen felvételére
II. Egy kisebb objectiv pillanatnyi záróval. Felvételi időtartama: 200-ad másodperc. Gyermekek, állatok s mozgó tárgyak biztos felvételére.

III. Különböző díszletek:

1) 8 darab háttér a híres velencei festő **Moro** által festve: Salon, díszterem, templom belseje, téli táj, parkos, sziklás, tavas s sás tájak, és a hátterekhez kellő előtérrel.

2) balusterek, oszlopok, lépcsőzetek, zsámolyok, emelvények, hinták, csónak.

IV. Staffage-ok:

1. A legkülönböző gyermekjátékok, zenélő órák a gyermeki kedélyek felelevenítésére.

2. Állatok: kutyák, galambok, tyukok.

3. Dísz és közönséges korsók, ékszerartók és vázák.

V. Dísznövények, főve yes és gypes ponyvák, selyemterítők, függönyök.

VI. Virágok: cserepes, kézi, és menyasszonyi bouquet-ok, guirland-ok, pálmák, Makart-boquet-ok.

VII. Új mellékterem, melyben a felvett kész fénykép kifestéséhez szükséges színvázlat közvetlen a természet után — egy negyed órai ülés alatt — elkészítetik.

VIII. Így műtermünk minden kigondolható eszközökkel és staffageokkal végleg el lévén látva, képesek vagyunk: Minden tetszés szerinti rajz vagy festmény után — egy egyes, mint több személyből álló — egész 60 személyig — festői csoportozatot a leghivebben utánozva magában a műteremben (nem udvaron) előállítani. Kéretik tehát a t. hölgyközönség a divatlapokban vagy más képes lapban megfelelő egyéniségükhöz mért tetszetős pose-okat magukkal elhozni, legalább izlése és kívánsága felől tájékozást nyujt. Fényképeket nem kérünk. — Célünk éppen nem chablon-szerű fényképeket, de festői rajzokat fényképezve visszaadni modelleinkben.

25 éven át a szenvedély legbensőbb érzetével folytatott üzletünk hü pártolását azzal véljük a t. közönségnek leghálásabban viszonzni, hogy az *árakat* szem előtt tartva mindig a legfinomabb kivittel, a *legolcsóbbra* szabtuk.

☛ Kirakatainkban és műtermünkben csak saját terményeink vannak kiállítva. ☛

Kiváló tisztelettel:

GONDY és EGEY.

H I R D E T É S E K

a „DEBRECZEN“ részére **jutányos áron**
fölvétetnek a kiadóhivatalban.

A hirdetések vagy Szinay Gyulához (csapó-utca, 383. sz.), vagy egyenesen a kiadóhivatalba [nagy-uj-utca, 1702. sz.] küldendők